

TORNAI JÓZSEF

És virágoznak az édes mellek

*Az emlékezet,
mint egy kutatólámpa sugara,
végigtapogatja a régi helyeket*

*a Balaton-parti házban és a kertben
és a földszinti kisháló duplaheverőjén
áll meg a legfigyelmesebben,*

*hol a sárgarigók egy krétakorral előbb
láttak a nyitott ablakon át
két veszedelmes szeretkezőt:
a sziklás koponyájú, bugyborékoló hangú férfit
meg a vörös, vad lángnyelvek közötti nőt.*

*A hallba nyitódó konyha küszöbén
a hirtelen előrehajló asszonyon
időzik a sugár,
a férfi előtte áll*

*és a csókoktól, miket záporozó vesszőjére
kap, az ajtófélfának támaszkodik;
délelőtti nyár,
a terasz higany-kövén mozdulatlan a gyík.*

*Az idő-visszarántotta fény
csak most deríti föl a legjelképebbet:
a rég-szétzuhant napok szerelmesei
a kertvégi nyaralóba temetkeznek,*

*a nő bronz-tincse a bal szemén,
combjaival az ágy szélére ereszkedik,
a férfi letérdel, és
elvégzi a száj szertartásait.*

*A lámpa nem akar látni többet,
a kinyúló testek eggyéválnak –
két térd a mennyezetig ér,
aztán a vér
glóriája előnti az olvadt csipőket*

*és virágoznak az édes mellek
meg a haldokló aranyeső-vállak.*

Sejtelem-Erzszi, igézet-Edit

*A részegségtől alig látok, ó
táncoló Erzszi és éneklő Piaf,
ti velem-lények, ti lezuhanó
és fölfelé hulló rokon-madarak,*

*senkiben úgy magamra nem ismertem soha,
sejtelem-Erzszi, igézet-Edit,
mint bennetek, kiknek tébolya
és hangja fölverte bennem a boldog démonit*

*s a születés előtti isteneket:
Neptúnuszt és a legöszönibb
Vípunent, fádba-vizekbe rekedt*

*lelkeitek paradicsom-pusztító örületét;
elveszve, Erzszi, csak támolygok itt,
s jajgatva, Piaf, elnyel az emberhús-sötét.*

Li Taj-Po a Kilenc Sárkányfog-hegyen

*Barátom, eltemettelek,
ágyasaim nincsenek.
Feleségem, lányom, fiam, menyem
szeretnek itt a Kilenc Sárkányfog-hegyen.*

*Öregem is még énekelgetek,
emelve poharat, üveget.
Ha a nap a hegy mögé zuhan,
költő-buddhák közt látom fönny magam.*

*Ők már az Ég Uránál írják versüket.
Szőlőművesnek legszebb a szüret.
Én is lesek a Szent Sziget felé,
szívem ott porlik élő semmivé.*

*Ha csónakomban végleg berugok,
nézem, hogy halásznak a kócsagok.
Kis poharamban a hold és a bor,
ugye, találkozunk még valamikor?*